

Præterea censeo: Discount Dogme

Af [BAMSES UVENNER](#)

Så kører det igen for dansk film - internationalt set. Efter et par magre år er der endnu engang røget fine internationale priser ind på vores alle sammens kulturkonto. Der er naturligvis tale om Pernille Fischer Christensens debutfilm, kammerspillet *En Soap*, der vandt hele to priser ved februar måneds filmfestival i Berlin - først og fremmest den fornemme Sølvbjørn.

Filmen handler om en romantisk transvestit og hendes overbo, og den udspringer sig stort set kun i de to personers lejligheder i det københavnske nordvestkvarter.

En Soap er samtidig en debut for *New Danish Screen*, som er navnet på Det Danske Filminstituts nye talentudviklingspulje. Puljen er blevet kritiseret for, at støtten er for lav til at der kan produceres professionelle film, men det har Fischer Christensen tilsyneladende allerede modbevist.

Om *Præterea censeo*
Præterea censeo er et fast indslag i *16:9*. Her får skiftende skribenter og tegnere spaltepads til - under pseudonym - at komme med mere eller mindre seriøse ud- og indfald mod alle sider af filmens verden. En skønsm blanding af ucensurerede krigs- og kærlighedserklæringer. Ordet er frit ...

Nu er det jo heller ikke første gang, at dansk film har leget *Kejserens Nye Klæder* med det internationale filmmarked. I 1995 gjorde Dogme-brødrene en dyd ud af low-budget under dække af herligheder som anti-bourgeois, udfordring af det konventionelle filmsprog og en søgen efter autencitet og sandhed. Og folk hoppede i med begge ben.

Denne gang skrider man så lidt mere under-cover-agtigt til værks for ikke at blive beskyldt for at plagiere. Luften er som bekendt feset ud af Dogme-ballonen, så nu hedder kaninen altså *New Danish Screen* - men konceptet er det samme. Man skal lave film for et budget, som enhver nordjysk landmand kan være stolt af - og så skal man huske at bilde de andre ind, at det i sig selv er en kunstnerisk kvalitet.

Med de to bjørne in mente, ser det ud til, at den gamle vin kan sælges igen, og derfor er der også allerede lagt i kakkellovnen til den næste danske low-budget low-budget-film. Deres udsendte celluid-sporhund har således fået færden af, at Fiser Christensen og anus-forfatter Kim Fupz Aakeson sidder og lummer-ruger på en ny film med arbejdstitlen *En Prut*.

En Prut har de garvede kræfter Lars Bommelum og Jesper Assholt i de to hovedroller som henholdsvis den kønsskifteopererede hermafrodit Laktulose og gas- og vandmesteren Bette-Skid. Af uransagelige årsager er de to endt i den samme køjeseng i en meget lille kahyt på Rødby-Pruttgarden-overfarten. Filmen udspiller sig udelukkende i de to herrers underbenklæder, hvor der - grundet nogle bivirkninger og en lille smule lægesjusk under kønsskifteoperationen - rent faktisk sker en skid.

Man har ikke, som det var tilfældet med Dogme udfærdiget et egentligt manifest med en række faste kyskhedsregler, som *skal* overholdes, men et internt papir afslører dog, at lyd og billede aldrig må optages hver for sig. Der skal med andre ord 'skydes' direkte på location uden brug af kål, pruttepuder eller andre rekvisitter.

Filmen kommer efter planen til at fremstå som en symbiose, hvor tarm og indhold ikke kan skilles ad, men hvor de tilsammen fortæller en enkel historie om komplekse følelser i et emotionelt rum mellem humor og smerte. Anus-forfatterens dialog kommer som sædvanlig til at sparke røv, så der både bliver noget for latter- og ringmuskler.

Nej, ok ... det er bare fis.

[Udskriv denne artikel](#)

[Gem/åben denne artikel som PDF \(? Kb\)](#)

[Gem/åben hele nummeret som PDF \(? Kb\)](#)

[|| forrige side](#) | [næste side ||](#)